Ходім зі мною, стежечко.
Обережно,
не зачепися за камінець,
переступи соломку
і під спориш не ховайся,—
все одно бачу.

А там,
за городом,
ого як ти виросла!
Сама біжиш,
через струмок перескакуєш,
батіжком по пилюці цвьохаєш,
за суницею збочуєш,
топчеш горох при дорозі.

Коли б глянути, стежко,
он з тої гори
на всенький світ!

Тільки не поспішай:
така верчена ти,
як дзига.
Але ж світ красний —
голова крутиться...